

اخبار و گزارش های کارگری 7 مرداد ماه 1405

- تجمعات اعتراضی جمعی از کارگران معدن و کلینکر سیمان خوزستان نسبت به تبعیض در پرداختی ها مقابل ورودی کارخانه و فرمانداری هفتکل
- تجمع اعتراضی جمعی از کارگران معدن آهن آریانا داوران نسبت به عدم پرداخت مطالبات و حق بیمه و اخراج تعدادی از همکاران مقابل فرمانداری رفسنجان
- ادامه اعتراضات کارگران اخراجی گروه ملی صنعتی فولاد ایران نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی و وعده های توخالی مسئولان با تجمع مقابل استانداری خوزستان
- دست دانشگاه در جیب دانشجویان کارشناسی: هزینه مجازی شدن دانشگاه بر گردن دانشجو
- پارسا ابیضی، دانشجوی دامپزشکی، ۱۸ دی ۱۴۰۴ به دست جمهوری اسلامی به قتل رسید
- تجمع اعتراضی هزاران کارگر آلودی آلمان نسبت به احتمال تعطیلی کارخانه و بیکار شدن
- ادامه و گسترش اعتصاب وکلای تسخیری و کارکنان دفاتر دفاع حقوقی در نیویورک برای افزایش حقوق، قراردادکاری مناسب و بهبود شرایط کاری
- ادامه اعتصاب سراسری پزشکان نپال برای تامین امنیت حین کار. بهبود شرایط کاری برای چند مین روزمتوالی
- تجمع و راهپیمایی در سنخوزه آمریکا در اعتراض نسبت به گسترش بازداشت مهاجران
- جان باختن کارگریک واحد تولیدی نجف آباد بر اثر سقوط از ارتفاع
- جان باختن یک کارگر کارگاه سنک شکن ایلام بر اثر سقوط از پاکت لودر
- جان باختن یک کارگر آرماتوربند در میانه بر اثر برق گرفتگی
- بکارگیری سموم نامرغوب در باغات و شیوع سرطان میان کارگران کشاورزی زیرسایه بی خیالی مسئولان طراز اول کشور

***تجمعات اعتراضی جمعی از کارگران معدن و کلینکر سیمان خوزستان نسبت به تبعیض در پرداختی ها مقابل ورودی کارخانه و فرمانداری هفتکل**

روز چهارشنبه 7 مرداد، تجمعات اعتراضی جمعی از کارگران معدن و کلینکر سیمان خوزستان نسبت به تبعیض در پرداختی ها منجر به عدم پرداخت حق جنگ مقابل ورودی کارخانه و فرمانداری شهرستان هفتکل در استان خوزستان، رسانه ای شد.

براساس گزارش رسانه ای شده، کارگران این بخش‌ها با اشاره به محرومیت خود از دریافت این مزایا، طی روزهای گذشته با تجمع در محدوده شرکت خواستار پاسخگویی مسئولان شرکت به مطالبات خود شده اند .

به گفته کارگران، در حالی که مزایای مربوط به دوران یا شرایط جنگی برای سایر کارکنان و نیروهای پیمانکاری شرکت سیمان خوزستان واریز شده است، اما کارگران شاغل در بخش‌های معدن و کلینکر همچنان از دریافت آن محروم مانده اند .

این کارگران با تاکید بر اینکه بخش معدن و کلینکر از سخت‌ترین و حساس‌ترین واحدهای تولیدی کارخانه به شمار می‌روند و بخش عمده بار تولید بر دوش کارگران این دو واحد است، خواستار رفع تبعیض‌های موجود در پرداخت‌ها شدند .

***تجمع اعتراضی جمعی از کارگران معدن آهن آریانا داوران نسبت به عدم پرداخت مطالبات و حق بیمه و اخراج تعدادی از همکاران مقابل فرمانداری رفسنجان**

روز سه شنبه 6 مرداد، جمعی از کارگران معدن آهن آریانا داوران برای اعتراض به عدم پرداخت مطالبات و حق بیمه و اخراج تعدادی از همکاران مقابل فرمانداری رفسنجان، استان کرمان تجمع کردند و خواستار تعیین تکلیف با وضعیت شغلی، پرداخت مطالبات معوق، حق بیمه و بازگشت به کار همکارانی شدند که از پایان اردیبهشت‌ماه تاکنون در بلاتکلیفی به سر می‌برند.

کارگران به خبرنگاریک رسانه محلی گفتند: در پایان اردیبهشت‌ماه سال جاری، فعالیت آنان به صورت یک‌طرفه متوقف و حدود 90 نفر از نیروهای این معدن با وعده تعطیلی موقت یک‌هفته‌ای و

بازگشت به کار با حقوق و مزایای جدید، از ادامه فعالیت بازماندند؛ وعده‌ای که تاکنون محقق نشده است.

آنها افزودند: تاکنون تنها حدود 20۰ نفر از نیروها به کار بازگشته‌اند و همچنان بخش عمده کارگران این معدن در بلاتکلیفی به سر می‌برند.

آنها اضافه کردند: حقوق اردیبهشت‌ماه، سنوات، مابه‌التفاوت افزایش حقوق فروردین‌ماه و حق بیمه ماه‌های فروردین و اردیبهشت آنان تاکنون پرداخت نشده است.

***ادامه اعتراضات کارگران اخراجی گروه ملی صنعتی فولاد ایران نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی و وعده‌های توخالی مسئولان با تجمع مقابل استانداری خوزستان**

گزارش و فیلم منتشره در شبکه‌های اجتماعی بتاريخ 7 مرداد، از ادامه اعتراضات کارگران اخراجی گروه ملی صنعتی فولاد ایران نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی و وعده‌های توخالی مسئولان با تجمع مقابل استانداری خوزستان، در کلانشهر اهواز خبر می‌دهند.

***دست دانشگاه در جیب دانشجویان کارشناسی: هزینه مجازی شدن دانشگاه بر گردن دانشجو**

پس از بازگشایی مجدد دانشگاه‌ها در ۳۰ بهمن‌ماه و بازگشت دانشجویان ساکن شهرستان به خوابگاه، دانشجویان تنها پس از ده روز و در تاریخ ۹ اسفند به دلیل آغاز جنگ مجبور به تخلیه خوابگاه‌های خود شدند. این یعنی، با احتساب فرجه ۲ روزه داده شده به آنان، دانشجویان مقطع کارشناسی خوابگاهی در کل طول ترم تحصیلی دوم ۱۴۰۴ نهایتاً ۱۲ روز از خوابگاه‌ها استفاده کردند.

اما براساس گزارش‌هایی که به تهران دانشجو رسیده، دانشجویان هنگام رجوع به قسمت خوابگاه سایت بهستان، با عدد دیگری روبه‌رو می‌شوند. در بهستان، مدتی که دانشجویان در ترم اخیر در خوابگاه اقامت داشتند ۲.۳ ماه ذکر شده (حدوداً ۷۰ روز)، در صورتی که همان‌گونه که ذکر شد، دانشجویان نهایتاً ۱۲ روز در خوابگاه‌ها ساکن بودند. همچنین، مقدار شهریه‌ای که این دانشجویان باید بپردازند، بر اساس مدت اقامت ۲.۳ ماه تعیین گشته است.

یک ترم تحصیلی کامل در دانشگاه تهران معادل ۴.۵ ماه است. این به این معناست که دانشگاه، عملاً درخواست شهریه‌ای را از دانشجویان ساکن خوابگاه می‌کند که تنها در صورت حضور در خوابگاه به مدت یک نیم‌ترم کامل می‌بایست از آنان می‌گرفت.

مسئولین دانشگاه دیگر به حذف خدمات رفاهی و پولی‌سازی دانشگاه نیز اکتفاء نمی‌کنند و مستقیماً دستشان را در جیب دانشجو برده و دزدی می‌کنند. بدیهی‌ست که دانشگاه باید در قبال این مسئله پاسخگو باشد. حق شکایت از دانشگاه برای دانشجویانی که پولشان به ناحق از آنان گرفته شده، محفوظ است.

دانشگاه تهران- دانشجو

***پارسا ابیضی، دانشجوی دامپزشکی، ۱۸ دی ۱۴۰۴ به دست جمهوری اسلامی به قتل رسید**

بنا بر گزارش‌های رسیده به دانشجویان متحد، پارسا ابیضی، دانشجوی متولد ۱۳۸۴ و دانشجوی رشته دامپزشکی در جریان اعتراضات ۱۸ دی ۱۴۰۴ در آستانه اشرفیه توسط سرکوبگران جمهوری اسلامی به قتل رسید.

او همراه با دوست خود در حال کمک به زخمی‌ها و توزیع ماسک بود که در جریان حمله سرکوبگران جمهوری اسلامی مورد اصابت گلوله قرار گرفت. تیر به پای او اصابت کرد و بر اثر خونریزی جان باخت. پیکر او شبانه در لنگرود به خاک سپرده شد.

***تجمع اعتراضی هزاران کارگر آئودی آلمان نسبت به احتمال تعطیلی کارخانه و بیکارشدن**

روز چهارشنبه 29 ژوئیه، هزاران کارگر شرکت خودروسازی آئودی در شهر نکارزولم آلمان در اعتراض به احتمال تعطیلی کارخانه و حذف هزاران فرصت شغلی دست به تجمع زدند. این اعتراض در حالی برگزار شد که گروه فولکس‌واگن، مالک آئودی، اجرای برنامه گسترده بازسازی ساختار خود را آغاز کرده؛ برنامه‌ای که می‌تواند به حذف ده‌ها هزار شغل در صنعت خودروسازی آلمان منجر شود.

بر اساس اعلام شورای کارگری کارخانه، حدود 6 هزار کارگر در این تجمع شرکت کردند. تجمع کنندگان با حمل پلاکاردها و سر دادن شعارهایی در دفاع از امنیت شغلی، از مدیریت فولکس‌واگن خواستند هرچه سریع‌تر درباره آینده کارخانه نکارزولم شفاف‌سازی کند و به نگرانی هزاران خانواده کارگری پایان دهد.

کارخانه نکارزولم با حدود 15 هزار کارگر یکی از مهم‌ترین مراکز تولید آئودی در آلمان است و مدل‌های A5، A6، A8 و خودروی برقی e-tron GT در آن تولید می‌شود. مدیرعامل فولکس‌واگن پیش‌تر هشدار داده بود که اگر رамحلی اقتصادی برای این کارخانه پیدا نشود، این مجموعه می‌تواند پس از سال 2030 در فهرست کارخانه‌های در معرض تعطیلی قرار گیرد.

کارگران معترض اعلام کردند که بحران صنعت خودرو نباید با اخراج نیروی کار و بستن کارخانه‌ها حل شود. آنها تأکید کردند که کاهش فروش در بازار چین، افزایش رقابت خودروسازان چینی، هزینه‌های بالای تولید در اروپا و تعرفه‌های آمریکا نباید بهانه‌ای برای انتقال بار بحران به دوش کارگران باشد.

شورای کارگری کارخانه نیز پیشنهاد کرده است که برای حفظ اشتغال، تولید یکی از خودروهای برقی پرفروش آینده گروه فولکس‌واگن به کارخانه نکارزولم واگذار شود. نمایندگان کارگران معتقدند سرمایه‌گذاری در تولید خودروهای برقی می‌تواند آینده این کارخانه و هزاران فرصت شغلی را تضمین کند.

اعتراض کارگران آئودی همزمان با اعلام برنامه کاهش چند هزار شغل در شرکت بی‌ام و برگزار شد؛ موضوعی که نشان می‌دهد صنعت خودروسازی آلمان وارد مرحله‌ای تازه از بازسازی و کاهش هزینه‌ها شده است. کارشناسان هشدار می‌دهند که ادامه این روند می‌تواند پیامدهای گسترده‌ای برای اشتغال، صنایع وابسته و اقتصاد مناطق صنعتی آلمان داشته باشد.

شهردار نکارزولم نیز با حمایت از کارگران هشدار داد که تعطیلی این کارخانه تنها به از دست رفتن مشاغل مستقیم محدود نخواهد شد، بلکه صدها شرکت قطعه‌سازی، خدماتی و حمل‌ونقل منطقه نیز با بحران روبه‌رو خواهند شد و این امر می‌تواند به یک «اثر دومینویی» در اقتصاد ایالت بادن-وورتمبرگ تبدیل شود.

جمع‌بندی

اعتراض گسترده کارگران آئودی نشان می‌دهد که گذار صنعت خودروسازی اروپا به تولید خودروهای برقی و رقابت فزاینده جهانی، بیش از هر چیز امنیت شغلی کارگران را هدف قرار داده است. در حالی که شرکت‌های بزرگ به دنبال کاهش هزینه‌ها و افزایش سودآوری هستند، اتحادیه‌ها و شوراهای کارگری بر حفظ اشتغال، سرمایه‌گذاری در تولید و مشارکت کارگران در تصمیم‌گیری‌های کلان صنعتی تأکید دارند. تحولات ماه‌های آینده در مذاکرات میان فولکس‌واگن و نمایندگان کارگران، نقش مهمی در آینده صنعت خودرو و جنبش کارگری آلمان خواهد داشت.

***ادامه و گسترش اعتصاب وکلای تسخیری و کارکنان دفاتر دفاع حقوقی در نیویورک برای افزایش حقوق، قراردادی مناسب و بهبود شرایط کاری**

روز چهارشنبه 29 ژوئیه، اعتصاب وکلای تسخیری و کارکنان دفاتر دفاع حقوقی (Public Defenders) در شهر نیویورک وارد مرحله تازه‌ای شد و با پیوستن کارکنان سازمان Bronx Defenders به اعتصاب، دامنه این اعتراض‌ها گسترش یافت. ده‌ها وکیل، مددکار اجتماعی و کارکنان اداری با ترک محل کار و برپایی خط اعتصاب، خواستار دستیابی به یک قرارداد عادلانه، افزایش دستمزدها و بهبود شرایط کاری شدند.

این اعتصاب در ادامه موجی از اعتراضات کارکنان نهادهای ارائه‌دهنده خدمات حقوقی رایگان در نیویورک صورت می‌گیرد. پیش‌تر کارکنان Brooklyn Defender Services نیز چند روز دست به اعتصاب زده بودند و پس از دستیابی به توافق اولیه با مدیریت، به محل کار بازگشتند. اکنون کارکنان Bronx Defenders اعلام کرده‌اند که حاضر نیستند قراردادی را بپذیرند که پاسخگوی هزینه‌های روزافزون زندگی در نیویورک نباشد.

اتحادیه کارکنان اعلام کرده است که مذاکرات از ماه آوریل آغاز شده، اما پس از پایان اعتبار قرارداد در 30 ژوئن، مدیریت تنها چند پیشنهاد محدود درباره دستمزد ارائه کرده و مذاکرات عملاً به بن‌بست رسیده است. اعتصاب‌کنندگان مدیریت را به «مذاکره نکردن با حسن نیت» متهم کرده‌اند.

کارکنان معترض تأکید می‌کنند که خواسته آنان صرفاً افزایش حقوق نیست. آنان خواهان برابری دستمزد با سایر دفاتر مدافعان عمومی شهر، بهبود مزایای شغلی، حفظ کرامت کارکنان، کاهش فشار کاری و ایجاد شرایطی هستند که امکان حفظ نیروهای متخصص و ارائه خدمات حقوقی باکیفیت به اقشار کم‌درآمد را فراهم کند.

اعتصاب وکلا و مددکاران اجتماعی موجب تأخیر در رسیدگی به بخشی از پرونده‌های دادگاه‌های منطقه برانکس شده است. از آنجا که این نهادها مسئول دفاع حقوقی از افرادی هستند که توانایی پرداخت هزینه وکیل خصوصی را ندارند، ادامه اعتصاب می‌تواند بر روند رسیدگی به پرونده‌های کیفری، خانوادگی، مهاجرتی و مسکن تأثیر بگذارد.

مدیریت Bronx Defenders در بیانیه‌ای اعلام کرد که اصل ضرورت افزایش حقوق کارکنان را می‌پذیرد، اما محدودیت بودجه و منابع مالی مانع پذیرش همه خواسته‌های اتحادیه شده است. با این حال، مدیریت تأکید کرده که مذاکرات برای دستیابی به توافق ادامه خواهد یافت.

این اعتصاب در شرایطی رخ می‌دهد که در ماه‌های اخیر، موجی از اعتراضات کارکنان بخش خدمات عمومی و حقوقی در ایالات متحده شکل گرفته است. افزایش هزینه‌های زندگی، تورم، فشار کاری و کمبود نیروی انسانی، بسیاری از کارکنان این بخش را به اعتراض و مطالبه قراردادهای بهتر سوق داده است.

جمع‌بندی

گسترش اعتصاب کارکنان دفاتر مدافعان عمومی نیویورک نشان می‌دهد که نارضایتی از دستمزدها و شرایط کار تنها به بخش‌های تولیدی محدود نیست و کارکنان خدمات عمومی نیز برای دفاع از حقوق خود به ابزار اعتصاب متوسل می‌شوند. ادامه این اعتراض‌ها می‌تواند بر عملکرد نظام قضایی نیویورک و دسترسی شهروندان کم‌درآمد به خدمات حقوقی تأثیر قابل توجهی بگذارد.

***ادامه اعتصاب سراسری پزشکان نیپال برای تامین امنیت حین کار. بهبود شرایط کاری برای چندین روز متوالی**

روز چهارشنبه 29 ژوئیه برای چندمین روز متوالی، اعتصاب پزشکان در نیپال ادامه یافت و موجب اختلال گسترده در خدمات درمانی بیمارستان‌های دولتی و خصوصی در نقاط مختلف این کشور شد. پزشکان معترض با خودداری از ارائه خدمات درمانی غیراضطراری، خواستار تضمین امنیت حین کار، حمایت قانونی از کارکنان درمان و رسیدگی دولت به مطالبات خود شدند.

بر اساس گزارش رسانه‌های محلی، بسیاری از بیمارستان‌ها تنها خدمات اورژانسی را ارائه کردند و عمل‌های جراحی غیرفوری، ویزیت‌های تخصصی و بخش مهمی از خدمات درمانی به تعویق افتاد. صدها بیمار و خانواده‌های آنان با لغو وقت‌های درمانی و افزایش زمان انتظار روبرو شدند.

اعتصاب پس از آن شدت گرفت که تشکلهای پزشکی اعلام کردند در ماه‌های اخیر موارد متعددی از خشونت علیه پزشکان و کارکنان مراکز درمانی رخ داده و دولت هنوز اقدامات مؤثری برای تأمین امنیت آنان انجام نداده است. پزشکان همچنین خواهان اجرای کامل قوانین حمایتی، برخورد با عاملان حمله به مراکز درمانی و بهبود شرایط کاری هستند.

انجمن‌های پزشکی نپال تأکید کرده‌اند که کارکنان درمان در سال‌های اخیر با افزایش حجم کار، کمبود امکانات، فشار روانی و ناامنی شغلی روبرو بوده‌اند. به گفته آنها، بدون تضمین امنیت و بهبود شرایط کار، ادامه ارائه خدمات درمانی با کیفیت با دشواری‌های جدی مواجه خواهد شد.

در مقابل، وزارت بهداشت نپال از پزشکان خواسته است به محل کار خود بازگردند و اعلام کرده که مذاکرات با نمایندگان تشکلهای پزشکی ادامه دارد. مقام‌های دولتی وعده داده‌اند راه‌حلی برای پایان دادن به بحران و بازگشت کامل خدمات درمانی پیدا کنند، اما تا پایان روز چهارشنبه توافقی میان دو طرف اعلام نشد.

ادامه این اعتصاب نگرانی‌های گسترده‌ای در میان بیماران و سازمان‌های مدنی ایجاد کرده است. برخی نهادهای مدافع حقوق بیماران ضمن حمایت از خواسته‌های پزشکان، از دولت خواسته‌اند هرچه سریع‌تر از طریق مذاکره، راهکاری برای پایان دادن به این بحران پیدا کند تا سلامت اهالی بیش از این آسیب نبیند.

جمع‌بندی

اعتصاب پزشکان در نپال نشان می‌دهد که مطالبات کارکنان بخش درمان تنها به موضوع دستمزد محدود نیست و امنیت شغلی، حمایت قانونی و شرایط کار نیز به یکی از محورهای اصلی اعتراضات تبدیل شده است. تداوم این وضعیت می‌تواند هم بر نظام سلامت نپال و هم بر دسترسی میلیون‌ها نفر به خدمات درمانی تأثیر منفی بگذارد؛ از اینرو، نتیجه مذاکرات میان دولت و نمایندگان پزشکان در روزهای آینده اهمیت ویژه‌ای خواهد داشت.

***تجمع و راهپیمایی در سن‌خوزه آمریکا در اعتراض نسبت به گسترش بازداشت مهاجران**

روز چهارشنبه 29 ژوئیه، صدها نفر از ساکنان شهر سن‌خوزه در ایالت کالیفرنای آمریکا، برای اعتراض به طرح ایجاد یک مرکز جدید بازداشت مهاجران، دست به تجمع و راهپیمایی زدند. شرکت‌کنندگان با در دست داشتن پلاکاردهایی در حمایت از حقوق مهاجران، خواستار توقف اجرای این طرح و پایان دادن به سیاست‌های سختگیرانه علیه مهاجران شدند.

تجمع اعتراضی در محله تاریخی جاپن‌تاون (Japantown) برگزار شد؛ منطقه‌ای که از گذشته محل زندگی گروه‌های مختلف مهاجر بوده است. معترضان معتقدند ایجاد یک مرکز جدید بازداشت، موجب افزایش فشار بر خانواده‌های مهاجر و گسترش فضای امنیتی در این شهر خواهد شد.

در این راهپیمایی، فعالان حقوق مهاجران، سازمان‌های مدنی، رهبران مذهبی، اتحادیه‌های محلی و شماری از مسئولان شهری حضور داشتند. سخنرانان تأکید کردند که بازداشت مهاجران راحل مشکلات مهاجرت نیست و دولت باید به جای سیاست‌های تنبیهی، بر اصلاح قوانین مهاجرت و حمایت از حقوق انسانی مهاجران تمرکز کند.

معترضان همچنین اعلام کردند که بسیاری از مهاجران بازداشت‌شده، کارگرانی هستند که سال‌ها در بخش‌های کشاورزی، خدمات، ساختمان، حمل‌ونقل و صنایع مختلف آمریکا کار کرده‌اند و نقش مهمی در اقتصاد این کشور دارند. به گفته آنان، برخورد امنیتی با این کارگران، علاوه بر آسیب‌های انسانی، پیامدهای اجتماعی و اقتصادی گسترده‌ای نیز به همراه خواهد داشت.

برگزارکنندگان این تجمع از شورای شهر و مقام‌های ایالتی خواستند با ایجاد این مرکز بازداشت مخالفت کنند و سیاست‌هایی را در پیش بگیرند که از کرامت انسانی و حقوق مهاجران حمایت کند. آنان همچنین اعلام کردند در صورت ادامه اجرای این طرح، اعتراضات دیگری نیز برگزار خواهند کرد.

جمع‌بندی

تظاهرات سن‌خوزه نشان می‌دهد که سیاست‌های مهاجرتی همچنان یکی از موضوعات مناقشه‌برانگیز در ایالات متحده است. حضور فعالان مدنی، اتحادیه‌های محلی و ساکنان شهر در این تجمع بیانگر آن

است که بخش قابل توجهی از جامعه آمریکا، برخورد امنیتی با مهاجران را راهکار مناسبی نمی‌داند و بر رعایت حقوق انسانی، حفظ کرامت مهاجران و اصلاح سیاست‌های مهاجرتی تأکید دارد.

***جان باختن کارگریک واحد تولیدی نجف آباد بر اثر سقوط از ارتفاع**

روز سه شنبه 6 مرداد، یک کارگر بنام امیرحسین حین کار در یکی از واحدهای تولیدی واقع در شهرک صنعتی شماره دو نجف‌آباد، استان اصفهان، بر اثر سقوط از ارتفاع جان خود را از دست داد.

***جان باختن یک کارگر کارگاه سنگ شکن ایلام بر اثر سقوط از پاکت لودر**

یک کارگر 47 ساله بنام محمد آئین برای طی کردن مسیری، در داخل پاکت (بیل) یک دستگاه لودر، بر اثر برخورد لودر حین حرکت در مسیر خاکی با دست‌انداز، به زمین سقوط کرد و عبور چرخ لودر از روی بدنش در دم جان باخت.

***جان باختن یک کارگر آرماتوربند در میانه بر اثر برق گرفتگی**

یک کارگر آرماتوربند بنام مرتضی زیبایی حین کار در یک کارگاه ساختمانی شهرستان میانه برق گرفتگی شد و جان خود را از دست داد.

***بکارگیری سموم نامرغوب در باغات و شیوع سرطان میان کارگران کشاورزی زیرسایه بی‌خیالی مسئولان طراز اول کشور**

یک پزشک حوزه بیماری‌های شغلی می‌گوید: ما بارها تأکید داشتیم که سمومی که به ویژه در باغات ایران استفاده می‌شود، به دلیل تحریم‌ها و درجه مرغوبیت سم، بیش از استاندارد در محوطه باغ و روی گیاه می‌ماند. مطالعات ما نشان می‌دهد که برخلاف سایر سموم مصرفی رایج، سم استفاده شده در مزارع و باغات ما تا چهل روز می‌ماند و این درحالی است که کشاورز و باغدار ما و کارگران این حوزه، بلافاصله پس از سمپاشی و گاه از فردای آن روز، به باغ و مزرعه وارد می‌شود و کار می‌کند.

«علیرضا ع» بیش از 15 سال در باغات خانوادگی بستگان خود در منطقه دماوند و گیلاند کار کرده و امروز در سن 45 سالگی در تهران لباس می‌فروشد. مشکل او فقط درد کمر و زانو و دردهای عضلانی کارگران یدی در میانسالی نیست؛ بلکه او همزمان دچار مشکلات تنفسی و کلیوی هم شده است. او می‌گوید که عمومیش سال‌ها قبل به طرز مشکوکی بدون اینکه در خانواده آن‌ها رایج باشد، به سرطان دچار شده و پس از سال‌ها باغداری فوت شده است.

این کارگر تازه وقتی شغل خود را عوض کرده، پس از 40 سالگی، موفق به ازدواج و فرزندآوری شده؛ او می‌گوید: «من حس می‌کنم سمپاشی‌هایی که انجام می‌دادم خیلی در مشکلاتی که الان از نظر جسمانی دارم موثر بوده... بالاخره ما مجبور به این کار بودیم و نمی‌دانم چه اجناسی به عنوان سم به ما می‌فروختند. باغ نگهبانی اهل هرات داشت که سال‌ها ایران زندگی می‌کرد. با اینکه تازه سم می‌زدیم، راحت در باغ گشت می‌زد و در دوره سمپاشی فقط یک ماسک ساده می‌زد. با اینکه ماسک داشت، خیلی سرفه می‌کرد. الان مدت‌هاست از نگهبان باغ خانوادگی‌مان هم خبر ندارم، نمی‌دان زنده است یا نه!»

روایت کارگران بخش کشاورزی و باغداری در مورد کودهای شیمیایی، پسماندهای سرازیر شده به برخی اراضی، آلودگی آب و از همه مهمتر سموم مصرفی برای حفظ باغها، بسیار عجیب و متنوع است. عوامل سخت و زیان آور کار در همهجا یکسان نیستند. برخی به ناگهان فرد را دچار آسیب می کند و گاه برخی عوامل شیمیایی و بیولوژیک در محیط کار، به صورت چراغ خاموش موجب مرگ نیروی کار یا ازکارافتادگی او می شود؛ گاهی به شیوه ای این اتفاق می افتد که کمتر پزشکی می تواند رابطه ازکارافتادگی مستقیم کارگر با شغلش را تشخیص دهد!

این موضوع البته محدود به ایران نیست؛ «آنا پینتو»، محقق حوزه کشاورزی، در گزارشی توضیحات مفصل تری می دهد. او که خود سال ها کارگر بخش کشاورزی بوده و با مطالعه آسیب های این حوزه در فضای رسانه ای اروپا شناخته شده، می گوید: «بازار کار جهانی از مشکلات سلامتی مرتبط با کار در این بخش رنج می برد، اما گویا برای کسی مهم نیست؛ کمردرد، آسیب های گردن، کمر، و مشکلات اسکلتی عضلانی و گرمزدگی در فصل های گرم، تنها مشکلات کوچک بخش مزرعه داری و باغداری هستند. میان کارگران باغ ها و مزارع (به دلیل قرار گرفتن در معرض مواد شیمیایی کشاورزی) سردرد، مشکلات معده و آلرژی نامتعارف و سرطان بسیار شایع است!»

این محقق و فعال اجتماعی می افزاید: «در بیشتر موارد، زمانی که باید نهال ها، بوته ها و گیاهان را در خاکی که به تازگی سمپاشی شده بکارند، به کارگران این حوزه هیچ نوع تجهیزات حفاظتی داده نمی شود. عملاً کارگر با سم خفه می شود. عمر مفید کارگران به ویژه در باغات بسیار کاهش یافته و انواع بیماری های ریوی و سرطان در حوزه کار کارگران باغی و زراعی بسیار شایع تر از متوسط جهانی آن است.»

پینتو، علت فشار مضاعف بر کارگران بخش باغداری و کشاورزی را در بیشتر جهان این مسئله می داند که به دلیل سختی این شغل، عمده کارگران این بخش به ویژه در کشورهای توسعه یافته تر یا درحال توسعه، کارگر مهاجر هستند و طبیعتاً از نظر حقوق اجتماعی و ایمنی ضعیف تر هستند.

در ایران نیز برآورد می شود که در بخش قابل توجهی از روستاها که از جمعیت جوان نیروی کار (به ویژه مردان) خالی شده، سهم زیادی از نیروی کار باغات و مزارع را کارگران مهاجر تشکیل می دهند؛ به نحوی که برآورد می شود که پس از رد مرز بخش زیادی از اتباع افغانستان از کشور، نیمی از نیروی کار مهاجر کشور در بخش کشاورزی و باغات شاغل هستند.

فاصله چهل روزه ای که رعایت نمی شود؛ خطر سموم برای کارگر

سه سال پیش طی یک مطالعه منتشر شده در قالب یک گفتگو، «کیوان خاصی» کارشناس مسئول ثبت سرطان استان کرمانشاه، با اشاره به شیوع سرطان دستگاه گوارش در کشور در دهه های اخیر، یکی از دلایل شیوع این نوع سرطان را استفاده بی رویه از سموم و کودهای شیمیایی در بخش کشاورزی عنوان کرد.

وی معتقد است در ایران به عنوان یکی از کشورهای پرگزارش درباره سرطان، سرطان های مربوط به دستگاه گوارشی از متوسط سایر کشورها بالاتر است که بیشتر شامل سرطان روده، سرطان کبد و سرطان معده می شود.

خاصی تاکید دارد که پژوهش‌های زیادی در دنیا انجام گرفته و در خیلی از کشورهای پیشرفته، سرطان معده را که یکی از سرطان‌های شایع دستگاه گوارش است، با کنترل مواد غذایی و استفاده از کودهای ارگانیک و خوردن آب چاه (دارای شیرابه پسماندها) کنترل کرده‌اند. او همچنین معتقد است که کشورهای متکی به سموم وارداتی، امروزه در دنیا برنامه‌هایی در جهت کاهش مصرف سموم شیمیایی و جایگزین کردن روش‌های مبارزه شیمیایی با دیگر روش‌ها در دست اقدام دارند که از جمله این روش‌ها که در سالهای اخیر مورد توجه بسیاری از متخصصان کشاورزی و دوستداران محیط زیست قرار گرفته، مبارزه بیولوژیک در ابعاد وسیع آن است.

خاصی می‌افزاید: «این روش می‌تواند به میزان زیادی اثرات سوء ناشی از مصرف آفت‌کش‌های شیمیایی را کاهش داده و در بلندمدت با ایجاد تعادلی مناسب بین عوامل زیان‌آور کشاورزی و دشمنان طبیعی آن‌ها، هزینه مبارزه را پایین آورد و ضروری است چنین اقداماتی با جدیت بیشتری پیگیری شود.»

اما او تنها کسی نیست که پیگیر این موضوع است. مجید رضانی (پزشک حوزه بیماری‌های شغلی و مدیر یک مرکز آزمایشات زیست محیطی در استان البرز) که نتایج مطالعات خود را بارها به مقامات مختلف در ریاست جمهوری، سازمان محیط زیست و برخی وزارتخانه‌های دیگر ارائه داده و با بی‌توجهی مواجه شده، از خطرات مهلک مصرف غذا و محصولات باغی و زراعی و همچنین کار در باغاتی می‌گوید که از نظر آب، کود و سموم، آلوده‌اند.

او با اشاره به اینکه ریشه بروز خطر «سونامی سرطان در ایران» بیش از آلودگی هوا ناشی از مصرف غذایی و ارتباط تنفسی و پوستی با آب و مواد غذایی آلوده است، توضیح می‌دهد: «ما بارها تاکید داشتیم که سمومی که به ویژه در باغات ایران استفاده می‌شود، به دلیل تحریم‌ها و درجه مرغوبیت سم، بیش از استاندارد در محوطه باغ و روی گیاه می‌ماند. مطالعات ما نشان می‌دهد که برخلاف سایر سموم مصرفی رایج، سم استفاده شده در مزارع و باغات ما تا چهل روز می‌ماند و این درحالی است که کشاورز و باغدار ما و کارگران این حوزه، بلافاصله پس از سمپاشی و گاه از فردای آن روز، به باغ و مزرعه وارد می‌شود و کار می‌کند.»

رضانی در پایان خاطر نشان می‌کند: «ما اسناد مطالعات خود در زمینه اثری که آب آلوده به پسماند، سموم کشاورزی و کودهای شیمیایی غیراستاندارد بر گروه‌های مختلف، از کشاورز و باغدار گرفته تا مصرف‌کننده می‌گذارد، در اختیار بسیاری از مقامات گذاشتیم و انتظار رسیدگی و توجه داریم. شیوع انواع سرطان‌ها نه برای نیروی کار، بلکه برای خانواده کارگران نیز خطرناک است. مسئله ما این است که مسئولان و مردم و باغداران بفهمند که بدن در برابر عامل زیان‌آور بیولوژیک و زیستی پس از چندسال آنتی‌بادی تولید کرده و مقاوم می‌شود؛ اما در مقابل عامل زیان‌آور شیمیایی که در سم کشاورزی، کود غیراستاندارد شیمیایی و شیرابه و پساب و آب آلوده وجود دارد و بیشترین میزان آن در سم کشاورزی و آب است، هیچ بدنی توان تولید آنتی‌بادی و مقاوم شدن، حتی بعد از چند سال را ندارد. بنابراین باید اقدامات بسیار جدی‌تری در این عرصه صورت بگیرد؛ زیرا کار از نمایش‌های عادی در حوزه بهداشت حرفه‌ای و محیط زیست گذشته است.»

از این کارشناس البته درمورد آمار نرخ شیوع سرطان به ویژه در میان کارگران کشاورزی و روستایی پرسیدیم که ناامیدانه گفت «آمار روشن نداریم». او تقصیر عدم انتظار آمار دقیق سرطان

کارگران کشاورزی را متوجه وزارت بهداشت و دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور دانست و گفت در این حوزه، سکوت و ابهام حاکم است.....

گزارش رسانه ای شده بتاريخ 7 مرداد

akhbarkargari2468@gmail.com